

Izomorfizm Curry’ego-Howarda

Rafał Szacherski

2018
Październik

1 Rachunek λ z typami prostymi

1.1 Typy proste

Definicja 1. (Typy proste)

Niech U będzie przeliczalnie nieskończonym zbiorem zmiennych przedmiotowych p, q, \dots (być może indeksowanych liczbami naturalnymi), które będziemy nazywali *zmiennymi typowymi*. *Typami prostymi* będziemy nazywali najmniejszy w sensie mnogościowym zbiór wyrażeń taki, że:

- i) Jeśli p jest zmienną typową, to p jest typem prostym.
- ii) Jeśli τ i σ są typami prostymi, to $(\tau \rightarrow \sigma)$ jest typem prostym.

Typy proste zbudowane tylko wedle reguły i) nazywamy niekiedy typami *atomowymi*, zaś wyrażenia zbudowe wedle reguły ii) – typami *funkcyjnymi*. Zbiór typów prostych określony w myśl powyższej definicji będziemy oznaczali przez \mathbf{T}_{\rightarrow} .

Ustalmy w ramach konwencji, że późniejsze litery alfabetu greckiego, tj. $\sigma, \tau, \rho, \dots$ będą służyły nam za zmienne metasyntaktyczne do oznaczania typów prostych. Dla lepszej czytelności będziemy pomijali najbardziej zewnętrzne nawiasy. Symbol „ \rightarrow ” (*konstruktor typu*) jest prawostronnie łączny, co oznacza, że typy $\tau \rightarrow \sigma \rightarrow \theta$ oraz $\tau \rightarrow (\sigma \rightarrow \theta)$ będziemy uznawali za tożsame.

1.2 Pseudotermy

Określimy teraz składnię *pseudo-termów*, która będzie łączyła λ -termy beztypowego rachunku λ z wyżej określonymi typami prostymi.

Niech V będzie przeliczalnie nieskończonym zbiorem zmiennych przedmiotowych x, y, \dots (również być może indeksowanych liczbami naturalnymi). Elementy takiego zbioru będziemy nazywali λ -zmiennymi.

Definicja 2. (Pseudo-pretermy)

Pseudo-pretermami będziemy nazywali najmniejszy (w sensie mnogościowym) zbiór $\mathbf{\Lambda}_{\rightarrow}^{-}$ taki, że:

- i) Jeśli $x \in V$, to $x \in \mathbf{\Lambda}_{\rightarrow}^{-}$.
- ii) Jeśli $M \in \mathbf{\Lambda}_{\rightarrow}^{-}$ i $N \in \mathbf{\Lambda}_{\rightarrow}^{-}$, to $(MN) \in \mathbf{\Lambda}_{\rightarrow}^{-}$.
- iii) Dla dowolnych $x \in V$, $\sigma \in \mathbf{T}_{\rightarrow}$, $M \in \mathbf{\Lambda}_{\rightarrow}^{-}$ mamy, że $(\lambda x^{\sigma}. M) \in \mathbf{\Lambda}_{\rightarrow}^{-}$.

Wyrażenia postaci ii) nazywamy *aplikacjami* M do N , zaś wyrażenia postaci iii) – λ -abstrakcjami, gdzie o wszystkich podtermach termu M mówi się, że są w *zasięgu* λ -abstraktora.

Za zmienne metasyntaktyczne obieramy duże litery alfabetu łacińskiego M, N, \dots . Podobnie jak poprzednio, stosujemy konwencję o opuszczaniu najbardziej zewnętrznych nawiasów. Aplikacja termów jest łączna lewostronnie, co oznacza, że będziemy utożsamiać wyrażenia MNP i $(MN)P$.

Definicja 3. (Zmienne wolne)

Dla pseudo-pretermu M określamy zbiór *termów wolnych* FV w następujący sposób:

$$\begin{aligned} FV(x) &= \{x\} \\ FV(\lambda x^\sigma . P) &= FV(P) \setminus \{x\} \\ FV(PQ) &= FV(P) \cup FV(Q) \end{aligned}$$

Definicja 4. (Podstawienie)

Podstawieniem $[x/N]$ pseudo-pretermu N za λ -zmienną x w M nazwamy zdefiniowane następująco przekształcenie:

$$\begin{aligned} x[x/N] &= N, \\ y[x/N] &= y, & \text{o ile } x \neq y, \\ (PQ)[x/N] &= P[x/N]Q[x/N], \\ (\lambda y^\sigma . P)[x/N] &= \lambda y^\sigma . P[x/N], & \text{gdzie } x \neq y \text{ i } y \notin FV(N). \end{aligned}$$

Jeśli $FV(M) = \emptyset$, to mówimy, że M jest *zamknięty*.

Fakt 1. (a) Jeśli $x \notin FV(M)$, to $M[x/N]$ jest poprawnym podstawieniem i $M[x/N] = M$.

(b) Jeśli $M[x/N]$ jest poprawnym podstawieniem, to $y \in FV(M[x/N])$ wtedy i tylko wtedy, gdy albo $y \in FV(M)$ i $x \neq y$, albo $y \in FV(N)$ i $x \in FV(M)$.

(c) Podstawienie $M[x/x]$ jest poprawne i $M[x/x] = M$.

(d) Jeśli $M[x/y]$ jest poprawnym podstawieniem, to $M[x/y]$ ma tę samą długość, co M .

Fakt 2. Powiedzmy, że $M[x/N]$ jest poprawnym podstawieniem i $N[y/L]$ i $M[x/N][y/L]$ są poprawnymi podstawieniami, gdzie $x \neq y$. Jeśli $x \notin FV(L)$ lub $y \notin FV(M)$, to $M[y/L]$ i $M[y/L][x/N[y/L]]$ jest poprawnym podstawieniem oraz

$$M[x/N][y/L] = M[y/L][x/N[y/L]].$$

Fakt 3. Jeśli $M[x/y]$ jest poprawnym podstawieniem i $y \notin FV(M)$, to $M[x/y][y/x]$ jest poprawnym podstawieniem oraz $M[x/y][y/x] = M$.

Definicja 5. (α -konwersja)

α -konwersją nazywamy najmniejszą (w sensie mnogościowym) zwrotną i przechodnią relację binarną $=_\alpha$ określoną na zbiorze pseudotermów Λ_T^- spełniającą poniższe warunki:

- (a) Jeśli $y \notin FV(M)$ i $M[x/y]$ jest poprawnym podstawieniem, to $\lambda x . M =_\alpha \lambda y . M[x/y]$.
- (b) Jeśli $M =_\alpha N$, to dla każdej λ -zmiennej x mamy $\lambda x . M =_\alpha \lambda x . N$.

(c) Jeśli $M =_{\alpha} N$, to $MZ =_{\alpha} NZ$.

(d) Jeśli $M =_{\alpha} N$, to $ZM =_{\alpha} ZN$.

Fakt 4. *Relacja $=_{\alpha}$ jest symetryczna.*

Fakt 5. *$=_{\alpha}$ jest relacją równoważności.*

Fakt 6. *Jeśli $M =_{\alpha} N$, to $FV(M) = FV(N)$.*

Definicja 6. (Otoczenie typowe)

Otoczeniem typowym nazywamy skończoną funkcję częściową $\Gamma : V \rightarrow T$ przeprowadzającą zbiór λ -zmiennych w zbiór typów prostych. Nadużywając notacji piszemy

- $\Gamma = \{x_1 : \tau_1, \dots, x_n : \tau_n\}$
- $\text{dom}(\Gamma) = \{x \in V \mid \exists \tau. (x : \tau) \in \Gamma\}$
- $\text{rg}(\Gamma) = \{\tau \in \Phi_{\rightarrow} \mid \exists x. (x : \tau) \in \Gamma\}$

Definicja 7. • *Pseudotermami* nazywamy zbiór ilorazowy Λ_T relacji α -konwersji

$$\Lambda_T = \{[M]_{\alpha} \mid M \in \Lambda_T^{\rightarrow}\}$$

- *Sądem (asercją)* nazywamy każdą trójkę $(\Gamma, M, \sigma) \in \mathcal{P}(V \times T) \times \Lambda_T \times T$, gdzie Γ jest otoczeniem typowym i oznaczamy $\Gamma \vdash M^{\sigma}$.

Piszemy:

- $\varphi_1, \varphi_2 \vdash \psi$ zamiast $\{\varphi_1, \varphi_2\} \vdash \psi$,
- Γ, x^{φ} zamiast $\Gamma \cup \{x^{\varphi}\}$, o ile $x^{\varphi} \notin \Gamma$.
- Γ, Δ zamiast $\{\Gamma \cup \Delta\}$, o ile $\Gamma \cap \Delta = \emptyset$.
- $\vdash \varphi$ zamiast $\emptyset \vdash \varphi$.
- Na zbiorze sądów wprowadzamy relacje określające reguły wyprowadzania termów

$$\frac{\Gamma, x^{\varphi} \vdash M^{\psi}}{\Gamma \vdash (\lambda x^{\varphi}. M)^{\varphi \rightarrow \psi}} \text{ (Abs)}, \quad \frac{\Gamma \vdash M^{\varphi \rightarrow \psi} \quad \Gamma \vdash N^{\varphi}}{\Gamma \vdash (MN)^{\psi}} \text{ (App)}.$$

oraz wybieramy spośród sądów jeden aksjomat postaci $\Gamma, x^{\tau} \vdash x^{\tau}$ (Var).

Dowód sądu określamy analogicznie jak w logice NJ(\rightarrow).

Mówimy, że M jest *termem* typu τ w otoczeniu Γ , jeśli istnieje dowód sądu $\Gamma \vdash M^{\tau}$ w powyższym systemie dedukcyjnym.

Fakt 7. *Jeśli $\Gamma \vdash M^{\sigma}$ oraz $\Gamma \vdash M^{\tau}$, to $\sigma = \tau$.*

1.3 Redukcja

Definicja 8. • Relację R na zbiorze pseudotermów Λ_T nazywamy *zgodną*, jeśli dla $M, N, Z \in \Lambda_T$ spełnia następujące warunki

- (a) Jeśli MRN , to $(\lambda x^\sigma. M)R(\lambda x^\sigma. N)$ dla każdej λ -zmiennnej x dla której istnieje $\sigma \in T$.
- (b) Jeśli MRN , to $(MZ)R(NZ)$.
- (c) Jeśli MRN , to $(ZM)R(ZN)$.

- *Kongruencję* nazywamy zgodną relacją równoważności na Λ_T .
- *Redukcję* nazywamy zgodną, zwrotną i przechodnią relacją na Λ_T .
- β -redukcję nazywamy najmniejszą w sensie mnogościowym *zgodną* relację „ \rightarrow_β ” określoną na zbiorze pseudotermów Λ_T za pomocą podstawienia

$$(\lambda x^\sigma. P)Q \rightarrow_\beta P[x/Q].$$

β -redeksem nazywamy wyrażenia postaci $(\lambda x^\sigma. M)N$. Rezultatem β -redukcji jest term postaci $M[x/N]$, który nazywamy β -reduktem.

Mówimy, że λ -term M jest w *postaci normalnej*, jeśli żadna jego podformuła nie jest β -redeksem.

M ma *postać normalną*, jeśli $M =_\beta N$ dla pewnego N , który jest w postaci normalnej.

\rightarrow_β^+ jest przechodnim domknięciem relacji \rightarrow_β w zbiorze pseudotermów Λ_T .

\rightarrow_β^* jest domknięciem przechodnio-zwrotnym w Λ_T relacji \rightarrow_β , a zatem jest *redukcją*.

$=_\beta$ jest najmniejszą relacją równoważności zawierającą relację \rightarrow_β , a zatem *kongruencją*.

Fakt 8. Jeśli $\Gamma \vdash M^\sigma$ i $M \rightarrow_\beta^* N$, to $\Gamma \vdash N^\sigma$.

- η -redukcję nazywamy najmniejszą (w sensie mnogościowym) *zgodną* relacją w Λ_T taką, że

$$\lambda x^\sigma. Mx \rightarrow_\eta M,$$

o ile $x \notin FV(M)$.

Fakt 9. Jeśli $\Gamma \vdash M^\sigma$ i $M \rightarrow_\eta^* N$, to $\Gamma \vdash N^\sigma$.

1.4 Normalizacja

- λ -term M ma własność *normalizacji* (co symbolicznie oznaczamy $M \in WN_\beta$) wtw, gdy istnieje ciąg β -redukcji rozpoczynający się od M i kończący się termem w postaci normalnej N . λ -term M ma własność *silnej normalizacji* (symbolicznie: $M \in SN_\beta$), jeśli wszystkie ciągi β -redukcji rozpoczynające się M są skończone.

Strategią redukcji nazywamy odwzorowanie $F: \Lambda_T \rightarrow \Lambda_T$ takie, że $F(M) = M$, gdy M jest w postaci normalnej i $M \rightarrow_\beta F(M)$ w przeciwnym wypadku. Mówimy, że strategia F jest *normalizująca*, jeśli dla każdego $M \in WN_\beta$ istnieje $i \in \mathbb{N}$ takie, że $F^i(M)$ jest w postaci normalnej.

Twierdzenie 1. (Własność WN_β) Każdy λ -term w stylu Churcha ma postać normalną.

Twierdzenie 2. (Własność SN_β) *Każdy λ -term w stylu Churcha własność silnej normalizacji.*

- WCR: $\forall a, b, c \in A (a \longrightarrow b \wedge a \longrightarrow c) \rightarrow \exists d \in A (b \longrightarrow^* d \wedge c \longrightarrow^* d)$
- CR: $\forall a, b, c \in A (a \longrightarrow^* b \wedge a \longrightarrow^* c) \rightarrow \exists d \in A (b \longrightarrow^* d \wedge c \longrightarrow^* d)$

Twierdzenie 3. (Lemat Newmana) *Niech \rightarrow będzie relacją binarną spełniającą SN . Jeśli \rightarrow spełnia WCR, to spełnia CR.*

Twierdzenie 4. (Własność SN_β) *Każdy λ -term w stylu Churcha własność silnej normalizacji.*